

Per al mestre de cor: a la tonada de «Jedutun». Salm del recull de David.

Només en Déu reposa la meva ànima,
d'ell em ve la salvació.

Només ell és la roca que em salva,
el castell on em trobo segur.

Fins quan us llançareu contra un home
vosaltres, tots junts, per enderrocar-lo,
com una muralla a punt de caure,
com una tàpia que s'esfondra?

Sols pensen com podran enganyar,
com podran tirar-me a terra;
mentre beneeixen amb la boca,
maleeixen dintre seu.

Reposa només en Déu, ànima meva;
d'ell em ve tota esperança.

Només ell és la roca que em salva,
el castell on em trobo segur.

En Déu tinc la salvació i la glòria,
és la meva roca inexpugnable;
trobo en Déu el meu refugi.

Vosaltres, poble seu, confieu sempre en ell,
esplaiieu davant d'ell el vostre cor:
Déu és el nostre refugi.

La gent senzilla són com el fum,
i els nobles són només aparença:
tots plegats a les balances
no pesen més que el vent.

No us refieu de guanys injustos,
no us il·lusioneu amb béns robats.
Si augmentàveu les riqueses,
no hi poseu el cor.

Déu ha parlat,
i jo he entès dues coses:
que de Déu és el poder
i que l'amor és del Senyor;
i que tu pagues a cadascú
segons les seves obres